

Slavni učenjak Newton je napravil lepega dne izlet. Ko je srečal pastirja, ki je pasel drobnico, mu ta nasvetuje, naj se obrne proti domu, češ, da bo deževalo. Ker pa ni bilo v zraku niti najmanjše meglice, Newton ni poslušal nasveta pastirjevega ter nadaljeval svoj izprehod, toda moral se je že čez pol ure vrniti, ker je res začelo krepko deževati. Ko je potem vprašal ovčarja, kako tako pozna vreme, mu je ta odgovoril, da ima v čredi starega ovna, ki naznanja prihajajoči dež tudi ob najlepšem vremenu, tako da se na poseben način obrača od vetra.

Slično se vede tudi govedo. Ob trajnem lepem vremenu se pase mirno in muli zadovoljno travo, ako pa se ima vreme izpremeniti, se neha govedo pasti. Obrača se proti vetru, zdajpazdaj vzdiguje glavo, si oblizuje gobec in poželjivo vdihava s široko odprtimi nosnicami zrak, noče leči, ampak se stoje skrrije za grmovje. Že starim Rimljanom je bilo znamenje za slabo vreme, ako si je govedo lizalo dlako in poželjivo z vzdignjeno glavo vdihavalo zrak. Nasprotno pa je bilo znamenje za lepo vreme, ako je govedo sprednji del telesa krivilo na levo.

Ako ima nastati slabo vreme, tekajo jeleni in srne nemirno v gozdu semintja ter izvablajo v presledkih take glasove kakor kadar se nenadoma prestrašijo.

Če se valjajo prašiči zadovoljno v močvirju ali gnojnici kar po cele ure, potem bo trajno gorko vreme, nasprotno preti dež, ako poželjivo vdihavajo zrak in razmetavajo hrano v koritu.

Tudi vedenje našega hišnega varuha psa je značilno za izpremembo vremena. Kadar je pes veliko trave, renči, se pogosto praska, koplje zemljo in se valja po tleh, bo gotovo slabo vreme.

Mačka je pred nevihto jako nemirna, popusti lov na miši, ne je in ne spi. Ako se umiva samo po glavi s tačico, bo lepo, ako pa seže tudi čez uho, bo slabo vreme.

Star pregovor je: Če pride jazbec o Svečnici iz svojega brloga, bo še dolga zima.

(Konec.)

Sinici.

*O, ti siničica,
poredna ti ptičica,
kaj boš prepevala v pestro pomlad?
Na hruški boš pela,
kjer gnezdo si splela,
da odgojila v njem zarod boš mlad.
Ali zapela boš
o mačicah belih,*

*ki zibljejo mlade se
po vrbah razcvelih?
Ali zapela boš
o dekllici mladi,
ki trga cvetice si
po pestri livadi? —
Sinica poslušaj, veselo dé:
„Pela bom, kar mi velevala srce!“*

D. A.

